

הסיפור של המודל - תיכון ניסויי מסעדה

נהר הזורם לו בעמקים, והולך ומתקרב למפגש שלו עם קו החיבור בים..

האם, מבחינתו, זה רגע מיוחל או אירוע מדאיג? האם תחסרנה לו גדותיו או ייהנה מהמרחב הפתוח? האם הוא הולך לאיבוד בים או אולי הוא הופך להיות הים בעצמו?

זהו הקסם של החיבור, הוא גם וגם על הדרך שמחברת בין האישי פרטני לבין הקבוצתי חברתי, ישנן עליות וירידות, ישנן חוויות ומצוקות. נשאף לניווט במגמת עלייה, ללמוד מטעויות, וכרגיל, לא נוותר על החלומות שלנו.

אחד האתגרים המרכזיים שלנו לניווט במציאות החדשה הוא ליצור גשר שמחבר בין העולם התוך אישי לבין העולם החברתי, גשר שמקשר בין בעל תפקיד שמצייר בצבע אחד משלו, לבין כל בעלי התפקידים שמגבשים יצירה צבעונית אחת בשותפות מלאה. גשר זה הינו האתגר הניהולי, וחיבוריות זו, במיוחד במצבי משבר כיום, הופכת להיות הכרחית ביותר.

אנו שואפים לחיבוריות, ללא אי וודאות, עם הגדרות ברורות, כרטיס זהות מגובש וייעוץ מקדים. חיבוריות יוצרת מרחבי למידה, מעודדת התנסויות קטנות, ססגונית שמאפשרת חיבור רעיונות וכוחות. ובו זמנית מצפים לשותפים שדואגים ליישום, תיעוד ולהערכה רפלקטיבית, ומכירים בתרומה של המרחב הדיגיטלי, ממש חיבוריות מעצימה שמובילה לייעול העשייה ולמינוף ההישגים.

ובחזרה לסאגה המעוררת השראה של הנהר והים, מתברר שאחד הכישרונות המתבקשים, בעידן משתנה זה, הוא לשלב בחוכמה וברגש בין הדיפרנציאלי והאינטגרטיבי. לזה אנחנו מתחייבים.

רגיא אבו שאהין